

DİLENME (2)

(...dünden devam)

Dilenmek kötü bir şeydir. Ancak çok darda kalınca ölmemek için dilenmek caizdir. Yalnız gönül rızasıyla verileni almakta bir sakınca yoktur. Allah'ın Elçisi (sav), Hz. Ömer 'e bir bağış göndermiş, Ömer onu geri çevirmiş. Allah'ın Elçisi ona, neden geri çevirdiğini sormuş. Ömer : "Ey Allah'ın Elçisi, sen bize bir şey almamamızın daha iyi olduğunu söylememiş miydin?" demiş. Allah'ın Elçisi: *"O, isteme ile ilgilidir. Ama istenmeden verilen, Allah'ın sana nasîbetlediği bir rızıktır."* demiştir. Hz. Ömer de: "Nefsimi elinde bulunduran hakkı için kimseden bir şey istemem ama, ben istemeden gelen bir şeyi de reddetmem, alırım" demiştir (Aynı eser: 3/345).

"Dilenmekte olan Ensârlı bir adam, Allah'ın Elçisine geldi. Allah'ın Elçisi ona:

– Evinde bir şeyin var mı? dedi. Adam:

– Bir bölümünü üstümüze giydiğimiz, bir bölümünü de yere serdiğimiz bir parça bezimiz var. Bir de su içtiğimiz bir bardağımız var, dedi.

Onları getirmesini emreden Allah'ın Elçisi cemâate:

– Şu ikisini kim satın alır? dedi.

Bir adam:

– Ben onları bir dirheme alırım, dedi.

Allah'ın Elçisi, iki üç kez:

– Daha fazla veren yok mu? dedi.

Bir adam:

– Ben onları iki dirheme alırım, dedi.

Allah'ın Elçisi, iki dirheme sattığı eşyanın parasını dilenen Ensârîya verip:

– Bu paranın bir dirhemiyle yiyecek al, âilene götür; diğeriyle de bir balta al, bana getir, dedi.

Adam öyle yaptı. Baltayı alan Allah'ın Elçisi, kendi eliyle baltaya bir sap takıp Ensârîya verdi:

– Git, odunculuk yap, seni on beş gün buralarda görmeyeyim, dedi.

Odun toplayıp satmaya başlayan adam, on dirhem kazanmış olarak Allah'ın Elçisine geldi. Allah'ın Elçisi ona şöyle dedi:

– Bunun bir kısmıyla yiyecek, bir kısmıyla da giyecek al. Bu, senin için, yüzünde dilencilik lekesi olduğu halde Kıyâmete gelmeden daha iyidir. Ancak insanı toprağa beleyen şiddetli yoksulluk, ağır borç, ya da zorunlu diyet durumu olmadıkça dilenmek uygun değildir.” (Müslim, Ticârât: 25)

DİLENME (2)

Çarşamba, 22 Temmuz 2020 00:00
